

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Cpr/4/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112216252
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112216252.7

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Jeannette Hajdinovou v právnej veci navrhovateľa: I. I. T., J. I. K. I., A. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Margitou Lonskou, so sídlom v Bratislave, Kalinčiakova 25, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29.augusta 8, o náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru, takto

rozhodol:

Súd návrh na začatie konania **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 22.5.2012, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 25.5.2012, domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou č. 05/2012-14 zo dňa 26.3.2012 medzi ním ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom a zaplata náhrady mzdy v sume jeho priemerného zárobku odo dňa 4.5.2012, keď oznámil odporcovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

Okresný súd Bratislava I medzitimným rozsudkom č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014 určil, že skončenie pracovného pomeru medzi zamestnancom Bc. Borisom Cvikom, bytom v Bratislave, Medveďovej 32, a zamestnávateľom Sociálnou poisťovňou - ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29.augusta 8, dohodou č. 05/2012-14 zo dňa 26.3.2012, je neplatné. O náhrade trov konania nerozhodol. Krajský súd v Bratislave, konajúc o odvolaní odporcu, potvrdil medzitimný rozsudok č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014 (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014).

Po právoplatnosti medzitimného rozsudku č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, ktorá nastala dňa 17.4.2015, súd pokračoval v konaní o náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru.

Navrhovateľ podaním zo dňa 27.5.2015, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 28.5.2015, navrhol, aby súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak, že sa domáha od odporcu zaplata náhrady mzdy v sume 33.000,- € spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 900,- € od 11.6.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.7.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.8.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.9.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.10.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.11.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.12.2012 do zaplata, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.1.2013 do zaplata, s úrokom z omeškania 8,75 %

ročne zo sumy 900,- € od 11.2.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.3.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 900,- € od 11.4.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 900,- € od 11.5.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 900,- € od 11.6.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 900,- € od 11.7.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 900,- € od 11.8.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 900,- € od 11.9.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 900,- € od 11.10.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 900,- € od 11.11.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 900,- € od 11.12.2013 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 900,- € od 11.1.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 900,- € od 11.2.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 900,- € od 11.3.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 900,- € od 11.4.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 900,- € od 11.5.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 900,- € od 11.6.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 900,- € od 11.7.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 900,- € od 11.8.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 900,- € od 11.9.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 900,- € od 11.10.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 900,- € od 11.12.2014 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 900,- € od 11.1.2015 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 900,- € od 11.2.2015 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 900,- € od 11.3.2015 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 900,- € od 11.4.2015 do zaplattenia, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 900,- € od 11.5.2015 do zaplattenia; domáha sa aj náhrady trov právneho zastúpenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 11Cpr/4/2012-156 zo dňa 4.6.2015 pripustil zmenu návrhu na začatie konania v navrhovateľom navrhovanom znení.

Navrhovateľ podaním zo dňa 2.9.2015 zobral čiastočne návrh na začatie konania späť, a to v časti istiny v sume 713,80 €. V časti úrokov z omeškania navrhol pripustiť zmenu návrhu na začatie konania tak, že sa domáha úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.6.2012 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.7.2012 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.8.2012 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.9.2012 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.10.2012 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.11.2012 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.12.2012 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.1.2013 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.2.2013 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.3.2013 do zaplattenia, 8,75 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.4.2013 do zaplattenia, 8,50 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.5.2013 do zaplattenia, 8,50 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.6.2013 do zaplattenia, 8,50 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.7.2013 do zaplattenia, 8,50 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.8.2013 do zaplattenia, 8,50 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.9.2013 do zaplattenia, 8,50 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.10.2013 do zaplattenia, 8,50 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.11.2013 do zaplattenia, 8,25 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.12.2013 do zaplattenia, 8,25 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.1.2014 do zaplattenia, 8,25 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.2.2014 do zaplattenia, 8,25 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.3.2014 do zaplattenia, 8,25 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.4.2014 do zaplattenia, 8,25 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.5.2014 do zaplattenia, 8,15 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.6.2014 do zaplattenia, 8,15 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.7.2014 do zaplattenia, 8,15 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.8.2014 do zaplattenia, 8,05 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.9.2014 do zaplattenia, 8,05 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.10.2014 do zaplattenia, 8,05 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.12.2014 do zaplattenia, 8,05 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.1.2015 do zaplattenia, 8,05 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.2.2015 do zaplattenia, 8,05 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.3.2015 do zaplattenia, 8,05 % ročne zo sumy 905,32 € od 11.4.2015 do zaplattenia, 8,05 % ročne zo sumy 600,- € od 11.5.2015 do zaplattenia. Pri určení základu úrokov z omeškania vychádzal zo sumy 905,32 €, ktorú uviedol odporca a ktorú navrhovateľ nespochybňuje. Odporca mu 17.7.2015 dodatočne doručil list, v ktorom mu oznámil vysporiadanie nárokov vyplývajúcich z neplatne skončeného pracovného pomeru - za obdobie od 1.4.2012 do 31.12.2012 (deväť mesiacov) mu vyplatil náhradu mzdy v sume 8.147,88 €. Odporca si započítal voči náhrade mzdy protinárok spočívajúci vo vrátení odstupného v sume 4.241,11 €. Podľa jeho názoru odporca nebol oprávnený započítať voči náhrade mzdy protinárok na vrátenie odstupného, pretože odstupné mu nebolo vyplatené v sume 4.241,11 €. Ide o sumu odstupného pred odpočítaním zákonných odvodov a dane a efektívne mu bola vyplatená iná suma odstupného. Podľa jeho názoru bol odporcovi povinný zaplatiť len skutočne vyplatenú sumu odstupného. Za mesiac jún odporcom vyplatená mzda brutto v sume 3.906,77 € ako rozdiel náhrady mzdy a vyplateného odstupného (8.147,88 € -

4.241,11 €) bola znížená o odvody na zdravotné poistenie, nemocenské, invalidné a starobné poistenie, odvody do fondu zamestnanosti deväťkrát, čo však v konečnom dôsledku predstavuje duplicitné odvody za päť mesiacov náhrady mzdy. Podľa navrhovateľa mu okrem náhrady mzdy za deväť mesiacov patrí náhrada mzdy aj za ďalšie mesiace. Navrhovateľ nesúhlasí s postupom odporcu, ktorý mu určil náhradu mzdy podľa § 79 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len ZP alebo Zákonník práce) v znení účinnom v roku 2012 (kedy sa dohodli na skončení pracovného pomeru, čo však súd považoval za neplatné skončenie pracovného pomeru), pretože správne mal postupovať podľa § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom v čase právoplatnosti medzitimného rozsudku (17.4.2015). V tom prípade mu patrí náhrada mzdy za 36 mesiacov a len na žiadosť zamestnávateľa (odporcu) je súd oprávnený znížiť priznanú náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov. K zmene ustanovenia § 79 ZP došlo zákonom č. 361/2012 Z.z. účinným od 1.1.2013; podľa jeho názoru zákon č. 361/2012 Z.z. nezaviedol žiadne prechodné a záverečné ustanovenia, podľa ktorých by bolo potrebné posudzovať jeho nárok na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2012. Ustanovenie § 252i ods. 4 ZP sa týka len skončenia pracovného pomeru výpoveďou alebo dohodou, nie však nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.4.2015. Na základe uvedeného si uplatňuje nárok na náhradu mzdy za 36 mesiacov od 4.5.2012 (odkedy doručil odporcovi oznámenie, že trvá na ďalšom zamestnaní) v sume 32.286,20 € spolu s úrokmi z omeškania.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 11Cpr/4/2012-186 zo dňa 24.9.2015 zastavil konanie v časti istiny v sume 713,80 € a v úrokoch z omeškania pripustil zmenu návrhu na začatie konania v navrhovateľom navrhovanom znení uvedenom v podaní zo dňa 2.9.2015 (tak ako je uvedené v predchádzajúcom odseku tohto odôvodnenia).

Odporca vo vyjadrení k nároku navrhovateľa na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru uviedol, že náhradu mzdy navrhovateľovi vyplatil v súlade so Zákonníkom práce účinným v čase uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru. Vo zvyšnej časti istiny aj úrokov z omeškania je návrh nedôvodný a navrhol ho zamietnuť. Po právoplatnosti medzitimného rozsudku navrhovateľ nastúpil do práce. Navrhovateľovi vyplatil v súvislosti so skončením pracovného pomeru dohodou (ktorá bola neskôr určená za neplatnú) odstupné v sume 4.241,11 € brutto. Odstupné vyrátal z priemernej mesačnej mzdy navrhovateľa v sume 905,35 €; odstupné aj náhrada mzdy sa vyplácajú v hrubom, a potom sa z nich vykonávajú zrážky (dane a odvody). Navrhovateľovi navrhol dohodu o urovaní, v zmysle ktorej by mu zaplatil náhradu mzdy za deväť mesiacov podľa § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom v čase uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru s tým, že od nej odráta už vyplatené odstupné. Navrhovateľ dohodu o urovaní neakceptoval, pretože podľa jeho názoru mu vznikol nárok na náhradu mzdy za dlhšie obdobie ako deväť mesiacov, no súhlasil so započítaním protinároku odporcu na vrátenie odstupného. Podľa odporcu je potrebné postupovať podľa § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom v čase uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru aj vzhľadom na prechodné ustanovenie § 252i ods. 4 ZP k úpravám účinným od 1.1.2013. Uviedol, že navrhovateľovi v marci 2012 vyplatil odstupné v sume 4.241,11 € brutto, z tejto sumy odviedol preddavky na zdravotné poistenie v sume 45,50 € a preddavok na daň v sume 797,16 €, odstupné v čistom tak predstavuje sumu 3.398,45 €, ktorú navrhovateľovi vyplatil. Odvod na sociálne poistenie v marci 2012 z odstupného nevznikol, pretože došlo k prekročeniu maximálneho vymeriavacieho základu v mesiaci. V júni 2015 navrhovateľovi vypočítal náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru za deväť mesiacov v sume 8.147,88 € brutto. Z tejto sumy odviedol preddavok na zdravotné poistenie v sume 164,80 €, preddavok na daň v sume 1.820,65 €, preddavok na sociálne poistenie v sume 765,72 €; náhrada mzdy v čistom tak predstavuje sumu 5.396,71 €. Z čistej sumy náhrady mzdy 5.396,71 € odráta čistú sumu odstupného 3.398,45 € a výslednú sumu 1.998,26 € netto vyplatil navrhovateľovi v mesiaci jún 2015. Ak by od náhrady mzdy odráta sumu odstupného v hrubom, suma vyplatená v júni 2015 by bola nižšia o sumu dane (797,16 €) a odvodov (45,50 €) a išlo by o duplicitné zdanenie za päť mesiacov, ktoré by sa prekryvali s výplatom odstupného a náhrady mzdy, čo sa však nestalo.

Okresný súd Bratislava I ako súd vecne a miestne príslušný [§ 9 ods. 1, § 84, § 85 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP)] rozhodol po právoplatnosti medzitimného rozsudku č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, ktorá nastala dňa 17.4.2015, o nároku navrhovateľa na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru. Súd rozhodol na pojednávaní dňa 28.10.2015 v prítomnosti navrhovateľa, jeho právnej zástupkyne a povereného zástupcu odporcu. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie o nároku

navrhovateľa na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru výsluchom navrhovateľa, vyjadrením odporcu a listinnými dôkazmi: oznámenie odporcu zo dňa 17.7.2015 k vysporiadaniu nárokov vyplývajúcich z neplatného skončenia pracovného pomeru, výplatné pásky navrhovateľa za marec 2012, jún 2015, návrh dohody o urovnaní, odpoveď navrhovateľa na návrh dohody o urovnaní zo dňa 3.6.2015, výpis z účtu navrhovateľa vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., za obdobie 1.4.2012-30.4.2012, prehľad odvodov. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav:

Pracovný pomer navrhovateľa u odporcu vznikol dňa 1.3.2004 na základe pracovnej zmluvy č. 041-AH-02/2004-1 zo dňa 27.2.2004 uzatvorenej medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom. Navrhovateľ pracoval na pozícii referenta opravných prostriedkov v oddelení opravných prostriedkov nemocenského poistenia v odbore nemocenského poistenia, miesto výkonu práce bolo dohodnuté v Sociálnej poisťovni, ústredie v Bratislave. Práva a povinnosti z pracovnej zmluvy sa riadia Zákonníkom práce, zákonom č. 552/2003 Z.z. o výkone prác vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov a ďalšími právnymi predpismi upravujúcimi pracovnoprávne vzťahy

Navrhovateľ po návrate z rodičovskej dovolenky nastúpil do práce dňa 26.3.2012 (pondelok), kedy mu bola oznámená jeho nadbytočnosť. V ten istý deň boli s navrhovateľom prerokované dôsledky racionalizačných opatrení a jeho nadbytočnosť. Zároveň mu bolo oznámené, že odporca nemá možnosť ho ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste dohodnutom ako mieste výkonu práce a mieni s ním skončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b/ ZP pre nadbytočnosť. Navrhovateľ sa na základe uvedených informácií rozhodol akceptovať dohodu o skončení pracovného pomeru, ktorú podpísal dňa 26.3.2012. Pracovný pomer sa mal skončiť dňa 31.3.2012. Odporca v marci 2012 navrhovateľovi vyplatil odstupné v sume 4.241,11 € brutto (3.398,45 € netto). Z tejto sumy odvedol preddavky na zdravotné poistenie v sume 45,50 € a preddavok na daň v sume 797,16 €, odstupné v čistom tak predstavovalo sumu 3.398,45 €, ktorú navrhovateľovi vyplatil. Odvod na sociálne poistenie v marci 2012 z odstupného nevznikol, pretože došlo k prekročeniu maximálneho vymeriavacieho základu v mesiaci.

Navrhovateľ listom zo dňa 24.4.2012 odporcovi oznámil, že nesúhlasí so skončením pracovného pomeru z dôvodu neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru a trvá na ďalšom zamestnávaní. Trval na tom, aby mu odporca umožnil prístup do práce a prideloval mu prácu a pracovné prostriedky podľa pracovnej zmluvy zo dňa 1.3.2004. Odporca list prevzal dňa 4.5.2012.

Okresný súd Bratislava I medzitimným rozsudkom č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014 určil, že skončenie pracovného pomeru medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom dohodou č. 05/2012-14 zo dňa 26.3.2012 je neplatné. O náhrade trov konania nerozhodol. Krajský súd v Bratislave, konajúc o odvolaní odporcu, rozsudkom č.k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014 potvrdil medzitimný rozsudok č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014. Medzitimný rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014 nadobudol právoplatnosť dňa 17.4.2015.

Navrhovateľ po právoplatnosti uvedených rozsudkov nastúpil do práce k odporcovi a požiadal ho vyplatenie náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru.

Odporca navrhovateľovi navrhol dohodu o urovnaní, v zmysle ktorej by mu vyplatil náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru za deväť mesiacov podľa § 79 ods. 2 ZP účinného v čase uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru dňa 26.3.2012. Zároveň mu mal navrhovateľ v zmysle dohody vrátiť vyplatené odstupné vo výške 5-násobku priemernej mesačnej mzdy v sume 4.241,11 € brutto, ktoré mu bolo bezdôvodne vyplatené.

Navrhovateľ dňa 3.6.2015 odporcovi oznámil, že s návrhom dohody o urovnaní nesúhlasí, pretože mu podľa jeho názoru patrí náhrada mzdy za dlhšie obdobie ako deväť mesiacov. Uviedol, že z návrhu dohody o urovnaní je zrejmé, že odporca nepovažuje za sporný jeho nárok na náhradu mzdy za deväť mesiacov, preto očakáva, že mu po započítaní protinároku odporcu na vrátenie odstupného, bude v najbližšom výplatnom termíne vyplatená náhrada mzdy aspoň vo výške, ktorá nie je sporná s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania. Uviedol, že svoj nárok voči odporcovi si uplatňuje súdnou cestou.

Odporca nesúhlasil s navrhovateľom ohľadom nároku na náhradu mzdy za viac ako deväť mesiacov, zotrval na svojom pôvodnom stanovisku a v júni 2015 mu zaplatil náhradu mzdy podľa § 79 ods. 2 ZP účinného v čase uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru (ku dňu 26.3.2012) za deväť mesiacov, od ktorej odrátal vyplatené odstupné. Vyplatenú náhradu mzdy vypočítal nasledovne: priemerný mesačný zárobok navrhovateľa predstavoval sumu 905,32 € brutto. Náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru za deväť mesiacov určil v sume 8.147,88 € brutto (9 x 905,32 €). Z tejto sumy odviedol preddavok na zdravotné poistenie v sume 164,80 €, preddavok na daň v sume 1.820,65 € a preddavok na sociálne poistenie v sume 765,72 €; náhrada mzdy v čistom tak predstavovala sumu 5.396,71 €. Z čistej sumy náhrady mzdy 5.396,71 € odrátal čistú sumu odstupného 3.398,45 € a výslednú sumu 1.998,26 € netto vyplatil navrhovateľovi v mesiaci jún 2015. Od čistej sumy náhrady mzdy (5.396,71 €) neodrátal odstupné v hrubom v sume 4.241,11 €, pretože by z neho opäť musel odvieť preddavky na daň a zdravotné poistenie, ktoré už raz boli odvedené v marci 2012.

Podľa § 79 ods. 1 ZP v znení účinnom v čase uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru dňa 26.3.2012 ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom v čase uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru dňa 26.3.2012 ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

Ustanovenie § 79 ods. 2 ZP bolo s účinnosťou od 1.1.2013 novelizované zákonom č. 361/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len zákon č. 361/2012 Z.z.).

Podľa § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom od 1.1.2013 ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

Podľa § 252i ods. 4 ZP v znení účinnom od 1.1.2013 výpoveď daná zamestnávateľom zamestnancovi pred 1.1.2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31.12.2012. Dohoda o skončení pracovného pomeru uzatvorená pred 1.1.2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31.12.2012.

Podľa § 135 ZP priemerný zárobok zamestnanca za rozhodujúce obdobie, ktoré predchádza dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa zistí z hrubej mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z času odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období zníženého o hodiny zodpovedajúce trvaníu prestávok na jedenie a oddych v rozhodujúcom období. Rovnako sa na zisťovanie priemerného zárobku v ďalšom rozhodujúcom období zníži počet hodín odpracovaných zamestnancom od začiatku rozhodujúceho obdobia do nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak tento zákon nadobudne účinnosť v priebehu rozhodujúceho obdobia.

Náhrada mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru sa určuje brutto podľa § 135, § 79 ods. 1 ZP (napríklad rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 MCdo 3/2011 zo dňa 1.8.2012, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/420/2012 zo dňa 19.3.2013, sp. zn. 13Cpr/3/2012 zo dňa 4.11.2014), a potom sa z nej odvádzajú zákonné zrážky (daň, zdravotné poistenie, sociálne poistenie).

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že Okresný súd Bratislava I medzitimným rozsudkom č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k.

2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014 určil, že skončenie pracovného pomeru medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom dohodou č. 05/2012-14 zo dňa 26.3.2012 je neplatné. Medzitýmny rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.4.2015.

V tejto súvislosti je odporca povinný navrhovateľovi nahradiť mzdu podľa § 79 ods. 1 ZP. Odporca navrhovateľovi vyplatil náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru v rozsahu deviatich mesiacov odo dňa, keď mu navrhovateľ oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní, teda od 4.5.2012 do 4.2.2013.

Spornou medzi účastníkmi zostala aplikácia ustanovenia § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom v čase uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru 26.3.2012 alebo v znení účinnom v čase právoplatnosti medzitýmneho rozsudku dňa 17.4.2015. Od toho závisí aj maximálny rozsah obdobia, za ktoré zamestnancovi patrí náhrada mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru - podľa § 79 ods. 2 ZP účinného ku dňu 26.3.2012 patrí zamestnancovi náhrada mzdy maximálne za deväť mesiacov a podľa § 79 ods. 2 ZP účinného ku dňu 17.4.2015 patrí zamestnancovi náhrada mzdy maximálne za 36 mesiacov s možnosťou moderácie na 12 mesiacov.

K neplatnému skončeniu pracovného pomeru dohodou č. 05/2012-14 došlo dňa 26.3.2012. Tento čas je rozhodujúci pre určenie náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru. Právoplatnosť medzitýmneho rozsudku o neplatnosti skončenia pracovného pomeru je rozhodujúca z toho hľadiska, kedy sa účastníci dozvedeli o neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Inými slovami, súd medzitýmny rozsudkom rozhodol, že právny úkon urobený pred začatím konania smerujúci k zániku pracovného pomeru je neplatný. K neplatnosti skončenia pracovného pomeru nedochádza až právoplatnosťou rozsudku súdu, ale dňom kedy bol neplatný právny úkon urobený. Vzhľadom na uvedené je potrebné primárne vychádzať z právnych predpisov účinných v čase urobenia neplatného právneho so zohľadnením prípadných prechodných ustanovení novoprijatej právnej normy.

Podľa § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom do 31.12.2012 ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za deväť mesiacov.

Toto ustanovenie bolo s účinnosťou od 1.1.2013 novelizované zákonom č. 361/2012 Z.z. tak, že ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

Zákonník práce v prechodnom ustanovení § 252i ods. 4 (ktoré bolo zavedené práve zákonom č. 361/2012 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2013) upravuje situáciu, kedy došlo ku skončeniu pracovného pomeru výpoveďou alebo dohodou pred 1.1.2013 a nároky z nich vznikajú až po 1.1.2013. Podľa tohto ustanovenia výpoveď daná zamestnávateľom zamestnancovi pred 1.1.2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31.12.2012. Dohoda o skončení pracovného pomeru uzatvorená pred 1.1.2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31.12.2012.

Podľa názoru súdu ustanovenie § 252i ods. 4 ZP jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností upravuje situáciu, keď k dohode o skončení pracovného pomeru došlo pred 1.1.2013 (v predmetnej veci dňa 26.3.2012) a neskôr (po 1.1.2013) bola súdom určená jej neplatnosť. Nároky vyplývajúce z neplatnej dohody uzavretej do 1.1.2013 sa majú spravovať právnymi predpismi účinnými do 1.1.2013, tak aby bola zachovaná ucelenosť vzťahu medzi neplatnosťou skončenia pracovného pomeru a nárokmi z neplatného skončenia pracovného pomeru. Na tento záver nemá vplyv rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.4.2015.

V predmetnej veci bola dohoda o skončení pracovného pomeru uzatvorená dňa 26.3.2012, konanie na súde o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru sa tiež začalo pred 1.1.2013 (konkrétne dňa 25.5.2012), súdy oboch stupňov rozhodli o základe veci až po novele § 79 ods. 2 ZP dňa 17.3.2014 a dňa 26.11.2014. To však nič nemení na skutočnosti, že k dohode o skončení pracovného pomeru, ktorá bola súdom vyhlásená

za neplatnú, došlo za účinnosti § 79 ods. 2 ZP do 31.12.2012. Zákonodarca na túto špecifickú situáciu pamätal a v § 252i ods. 4 ZP jednoznačne určil postup, ako má súd postupovať v súvislosti s nárokmi z takto neplatného skončenia pracovného pomeru.

Navrhovateľovi ako zamestnanecovi sa má podľa § 79 ods. 1, ods. 2 ZP v znení účinnom do 31.12.2012 vyplatiť v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru náhrada mzdy za deväť mesiacov odo dňa, keď oznámil odporcovi ako zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní (4.5.2012 - 4.2.2013). Priemerný mesačný zárobok navrhovateľa predstavoval v tomto období sumu 905,32 € brutto, čo navrhovateľ nerozporuje. Náhrada mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru za deväť mesiacov predstavuje sumu 8.147,88 € brutto (9 x 905,32 €). Z tejto sumy je potrebné odviesť preddavok na zdravotné poistenie v sume 164,80 €, preddavok na daň v sume 1.820,65 € a preddavok na sociálne poistenie v sume 765,72 €; náhrada mzdy v čistom tak predstavuje sumu 5.396,71 €. Z čistej sumy náhrady mzdy 5.396,71 € odporca odráta čistú sumu odstupného 3.398,45 € (vyplatenú v marci 2012) a výslednú sumu 1.998,26 € netto vyplatil navrhovateľovi v mesiaci jún 2015.

Vzhľadom na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou medzitémnym rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 11Cpr/4/2012-104 zo dňa 17.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2CoPr/11/2014-147 zo dňa 26.11.2014, teda vzhľadom na neexistenciu dôvodu na vyplatenie odstupného, je navrhovateľ povinný vydať odporcovi vyplatené odstupné 4.241,11 € brutto, resp. 3.398,45 € netto, titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 222 ods. 1, ods. 2 ZP. Odporca vyzval navrhovateľa na vrátenie odstupného v návrhu dohody o urovnaní, no bezvýsledne. Vzhľadom na túto skutočnosť odporca správne od čistej sumy náhrady mzdy 5.396,71 € odráta čistú sumu odstupného 3.398,45 € (vyplatenú v marci 2012). Ak by odporca odráta odstupné v hrubom, znamenalo by to, žeby musel opäť vykonať odvodovú povinnosť (preddavok na daň a zdravotné poistenie), čo nie je prípustné. Námietačka navrhovateľa, že došlo k duplicitným odvodom, preto nie je dôvodná.

V čase rozhodovania súdu si účastníci nič nedžia, pretože odporca navrhovateľovi vyplatil náhradu mzdy podľa § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom do 31.12.2012 za deväť mesiacov, od náhrady mzdy odráta odstupné, ktoré je navrhovateľ povinný mu vydať podľa § 222 ods. 1, ods. 2 ZP, a výslednú sumu navrhovateľovi zaplatil v júni 2015, potom čo navrhovateľ dňa 3.6.2015 odmietol pristúpiť na dohodu o urovnaní navrhovaných odporcom; odporca sa teda nemohol dostať do omeškania (v tejto súvislosti je potrebné zohľadniť aj čas, v ktorom navrhovateľ zvažoval, či na dohodu o urovnaní pristúpi alebo nie; odporca tento čas nemohol ovplyvniť). Navrhovateľovi nepatrí náhrada mzdy za 36 mesiacov podľa § 79 ods. 2 ZP v znení účinnom od 1.1.2013, pretože toto znenie sa na jeho prípad nevzťahuje vzhľadom na § 252i ods. 4 ZP.

Náhrada mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru nemá charakter ekvivalentu mzdy, ktorú si zamestnanec nemohol zarábať v dôsledku toho, že mu zamestnávateľ znemožnil vykonávať prácu, ku ktorej sa zaviazal v pracovnej zmluve a bol schopný a ochotný ju vykonávať, ale má povahu satisfakcie voči zamestnanecovi a súčasne aj sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý neplatne skončil pracovný pomer s navrhovateľom (R 90/1970). Z tohto dôvodu nemožno žiadať úroky z omeškania z náhrady mzdy podľa § 79 ods. 2 ZP za každý mesiac jednotlivo.

Konanie o náhrade mzdy v súvislosti s neplatným rozviazaním pracovného pomeru je vždy jediným uceleným konaním, a to aj vtedy, ak zamestnanec zvolí spôsob uplatnenia nároku netradične, napr. aj osobitne za každý mesiac splatnosti mzdy samostatnou žalobou (stanovisko Najvyššieho súdu ČR zo dňa 9.6.2004 sp. zn. Cpjn 4/2004, ku ktorému sa pripojil aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 7 Cdo 160/2011 zo dňa 10.10.2012).

Z uvedených dôvodov (vyplatenie náhrady mzdy za deväť mesiacov, neexistencia nároku navrhovateľa na vyplatenie náhrady mzdy za čas dlhší ako deväť mesiacov a absenciu omeškania odporcu so zaplatením náhrady mzdy) súd návrh na začatie konania ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru bol úspešný navrhovateľ a v časti náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru bol úspešný zase odporca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.